

rets- og Valgbarhedsalderen til kommunale Raad og Valgbarhedsalderen til de lovgivende Forsamlinger. Man har ment, at det vilde være urimeligt at gøre en højere Aldersgrænse gældende her end til selve de lovgivende Forsamlinger. Under Nr. 8 har man ændret den Bestemmelse i Lovforslaget, der lyder saaledes: „Saadanne, som i Løbet af de sidste 2 Aar have modtaget Fattighjælp, der ikke forinden Valget er tilbagebetalt eller eftergivet, kunne ikke være Medlemmer af Retten,“ derhen, at „de sidste 2 Aar“, bliver forandret til „det sidste Aar“. Dog er det kun et Flertal, der har stillet dette Endringsforslag. Tre Medlemmer af Udvalget have ikke kunnet gaa med dertil; men Flertallet har ment, at denne Bestemmelse om de to Aar var lovlig rigoristisk. Man har ment, at der i Kammeraternes Valg i Virkeligheden laa en vis Garanti og i vore Døne en ret tilstrækkelig Garanti for, at det ikke blev uvederhæftige Personer, der blev satte ind i denne Domstol, og det er i og for sig ikke noget, der bør sætte Plet paa en Mand, at han har modtaget Fattigunderstøttelse. Naturligvis vil det dog være ganske urimeligt, at den Mand, der endnu oppebærer Fattigunderstøttelse eller maaste ganske nylig har ophørt at tage imod den, skulde sættes ind. Vi finde ikke, det vilde være tilstrækkelig betryggende, men saaledes som vi have sat: „det sidste Aar“, mene vi at kunne forsvare det. — Under Nr. 9 er der foreslaaet en Forandring i den lovlig rigoristiske Bestemmelse i Forslaget med Hensyn til, at saadanne, der ved en Arbejdsret ere domfældte for Brud paa en Arbejdskontrakt, ikke skulle kunne være Medlemmer af Arbejdsretten, saaledes at den er blevet mildnet en Del. Vi have ment, at det at være domfældt for Brud paa en Arbejdskontrakt ikke i og for sig er noget, der kunde gøre en Mand uskikket til at sidde i en saadan Arbejdsret. Stridigheder om Arbejdskontrakter komme meget ofte af en forskellig Opfattelse af Kontraktens Indhold, og det, at en Mand har haft en anden Opfattelse end hans Arbejdsgiver, og at Retten har givet ham Uret, er ingen Grund til, at Manden skal anses for uskikket til at sidde i en Arbejdsret, for saa vidt han da har rettet for sig. Derfor have vi indsat denne Bestemmelse, at for saa vidt saadanne Personer have rettet for sig, skulle de kunne have Sæde i Retten, selv om de have været domfældte. Det næste Punkt under Nr. 10 er en Endring, som vistnok alle ville finde naturlig og rimelig, nemlig, at Personer, der have været straffede, men have faaet Ures-

oprejsning, selvfølgelig ogsaa skulle kunne beklæde dette borgerlige Tillidshverv.

Under Nr. 13 og 14 er der foretaget Forandringer i Valgretsbestingelserne, og deraf er den vigtigste den, at 25 Aar er forandret til 22 Aar. Der har i Udvalget været nogen Betænkelse ved at gaa saa langt ned, men disse Betænkelse er dog blevne overvundne. Ganske vist er en Mand paa 22 Aar ikke fuldmyndig, men det er en Erfaringsag, at Arbejdere i den Alder ofte ere Familiefædre, og i Reglen ere fuldt udviklede Mænd i deres Fag, fuldkomment i Stand til at opfylde alle de Forpligtelser, der her kunne paalægges dem, og egnede til at have deres Kammeraters Tillid som virkelige Repræsentanter for dem. Det er da urimeligt at udelukke disse unge Arbejdere, blandt hvilke der meget ofte findes nogle af de flinkeste og mest aandelige opvakte Mænd i den Stand, og vi have derfor ment at kunne gaa ned til de 22 Aar.

Det næste Endringsforslag, jeg skal omtale, ere Forslagene under Nr. 11 og 12 med Hensyn til Formandsvalget. For det første har Udvalget der foretaget den Endring, at Overøvrigheden ikke vælger Formanden, men at det derimod bliver Kongen, der udnævner ham og hans Stedfortræder. Det have vi ment at kunne forsvare derved, at Retter, der saa en ikke saa ganske ubetydelig og selvstændig Myndighed som disse, maatte sikres derved, at den højeste Statsautoritet har udnævnt den, der skal være Rettens Formand. Det er ogsaa fuldstændig i Overensstemmelse med de Analogier, man har fra Søretterne og fra Sø- og Handelsretten. I Sø- og Handelsretten er det Kongen, der udnævner Formanden, i Søretterne er det Stedets Dommer, der fungerer som Formand, altsaa ogsaa en af Kongen udnævnt Mand. Et Mindretal har en anden Mening, men jeg skal for øvrigt ikke indlade mig paa den af dette foreslaaede Endring, for den er forsvaret af det ærede Mindretal. Jeg faar maaste senere Lejlighed til at gøre det. En anden Forandring, som findes i Endringsforslaget under Nr. 11, er den, at Formanden skal udnævnes for 4 Aar ad Gangen, for at man kan saa større Stabilitet i Retten, medens han efter det oprindelige Forslag kun behøvede at udnævnes for et Aar.

Under Nr. 15 er der den Endring, at Kommunalbestyrelsen kommer til at afgøre Valgklager vedrørende Valg til Arbejdsretterne i Stedet for Overøvrigheden. Det vil formentlig findes ganske naturligt, idet Kommunalbestyrelsen vist vil findes at være